

Medens fornyelsen af fiskerflåden tidligere hovedsagelig bestod i køb af allerede byggede skibe, ikke over 5 år gamle og især store trawlere, er der nu en stigende interesse for at lade bygge større lineskibe og trawlere, hvorfor det må antages, at behovet for lånemuligheder også af denne grund i den kommende tid vil vokse.

Færøernes Realkreditinstitut har indtil 1. oktober 1956 ydet i alt 3 lån til nyanskaffelse af trawlere. Disse lån andrager i alt 5 150 000 kr. Endvidere har instituttet ydet lån til et linefartøj med 100 000 kr. samt givet tilsagn om lån på i alt 5 342 000 kr. til nyanskaffelser og på i alt 2 250 000 kr. til ombygning af fartøjer. Derudover har instituttet pr. 1. oktober 1956 et antal uekspederede låneandragender på tilsammen 3 500 000 kr.

Lovforslaget har været forelagt Færøernes landsstyre, der har tiltrådt dette, dog med henstilling om, at rentefoden for lånene forbliver 5 pct. p. a. Under hensyn til, at de lån, der efter forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. foreslås ydet til det danske fiskeri, vil være at forrente med 6 pct. p. a., ses det imidlertid ikke muligt at sætte renten af heromhandlede lån lavere end denne sats.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre og Danmarks kommunistiske parti, mens det konservative folkeparti og retsforbundet af principielle grunde gik imod det.

Som begrundelse for sin stilling til sagen udtalte *Bruun de Neergaard* (KF) ved lovforslagets 2. behandling, at hans parti ikke ønskede at medvirke til „en lovgivning, hvorved der af statskassen ydes direkte lån og tilskud til enkelte erhvervsgrupper. Dette standpunkt har vi også taget til en række lignende lovforslag. Jeg skal blot nævne forslagene om udlån til staldhygiejne, om forhøjelse af tilskuddet til grundforbedring, om udlån til nybygning af fiskerfartøjer og om udlån til håndværk og industri i henhold til loven om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, og vi finder ikke, at der med hensyn til det foreliggende lovforslag gør sig forhold gældende, der kan medføre en anden stilling. Vi har under behandlingen af disse andre forslag anvist en ordening, ifølge hvilken staten i en overgangstid skulle optræde som garant for pengeinstitutterne og på den måde være med til at finansiere disse erhverv, og vi mener, at man gennem en sådan garantiordning skulle være i stand til i virkeligheden at opbygge et finansieringssystem, som også kunne komme det færøske samfund til hjælp på en ganske anden måde end ved de 2½ mill. kr., man her vil give som statslån.

Som jeg nævnte under første behandling, foregår undersøgelserne og forberedelsesarbejdet vedrørende låneansøgningerne på Færøerne, og det er jo også både rigtigt og naturligt; bevillingen derimod gives af fiskeriministeren på grundlag af rigsombudsmandens indstilling og ministeriets egen behandling og med bistand af fiskerflådens fornyelsesnævn.